

Z Rumiho básne „Padnite do bezpečia Boha.“

Práve teraz
sa už Američania
obávajú nedostatku vody.
Veľa z ľadovca sa roztopilo,
viac než zvyčajne.
Takže zostalo len trochu
na vrcholoch niektorých
pohorí na západe USA.
Rieka vysychá,
a odhaduje sa,
že len o pár ďalších rokov
by nemuselo byť dostatok
vody pre 23 miliónov ľudí,
ktorých prežitie na nej závisí.
Dokážete si to predstaviť?
Nedeje sa to v Afrike,
nedeje sa to v nejakej
vyprahnutej, púštnej krajine,
deje sa to už v USA
a v Austrálii.
My o tom vieme, však?
Len sa to teraz zhoršuje
a skutočne neviem,
ako to urobiť.
Keby som mohla len chodiť
von a každého na ulici prosiť
„Prestaňte prosím jesť mäso,
prestaňte chovať dobytok
a prestaňte zneužívať
prírodné zdroje Zeme.
Prestaňte plytvať vodou!“
Urobila by som to.
Dobre, ale čoskoro
by sme mohli dosiahnuť
rozhodujúci počet ľudí
a mohlo by to ísť samo!
A jedného dňa budeme
môcť oslavovať,
že sme zachránili planétu.
Ak ľudia oľutujú
vo svojom srdci a
zareagujú dostatočne rýchlo,
obrátia sa na vegetariánstvo,
s milosťou Neba,
so zásahom pozitívnej sily
by sme mohli byť schopní
zachrániť 80 % populácie

planéty.
Ináč by zomrelo minimálne
80 % populácie.
Namiesto toho
by bolo 80 % zachránených.
Dobre, čítala som
pekný príbeh,
prečítam vám ho. Chcete?
Áno.
Príbeh na dobrú noc,
cukríky a sušienky
vo vašom živle.
Ako keď prídete
do domu starej mamy,
vždy má cukríky a koláč,
zakázané veci, na ktoré
mama hovorí „Nie“
sú v dome starej mamy
vždy v poriadku.
Toto je znovu jedna
z Rumiho básní.
Vždy používal príbehy,
aby osvietil svojich žiakov
alebo ľudí svojej doby.
„Nepozerajte na mňa“,
hovoril, „padnite
do bezpečia Boha.
Ja som už ponorený.
Mám bradu?
Nedokážem si spomenúť.“,
to je to, čo povedal.
Páni, nedokáže si spomenúť
dokonca ani na to, či má
bradu alebo nie.
„Zachráňte tohto muža
od jeho fúzov, ktoré sa tak
pyšne krútia, zatiaľ čo
vo vnútri si trhá vlasy.“
To znamená v jeho srdci.
Navonok sú jeho fúzy
pekné a zatočené ale on si
vo vnútri trhá vlasy. To
znamená, že má problémy.
„Vydať sa Bohu,
vydať sa Bohu,
ale predstierať že nie.“
Mystici hovoria
takýmto spôsobom.
Poďme čítať ďalej,
uvidíme, či dokážeme

osvietiť sami seba.
„Zreteľne vidíme,
čím sa tento podvod stáva
o sto rokov.
Šejk sa pozerá
do železného šrotu,
akoby to bolo zrkadlo.
Čo tento muž s hustou bradou
neobjaví vo svojom dome,
chlapec by dokázal
nájsť tak ľahko.“
Ešte budem čítať.
„Ponor sa do Oceánu.
Si chytený svojou
vlastnou domýšľavou bradou,
ako niečím,
čo si ešte nejedol.
Ty nie si odpad!
Perly chcú byť také,
ako si ty.
Mal by si byť s nimi tam,
kde vlny, ryby,
perly, chaluhy a vietor
sú všetky jedným.
Žiadne spájanie, žiadna
hierarchia, žiadne rozdiely,
žiadne zmätené blúdenie,
žiadne neopísateľné reči.“
Myslím, že niekto sa pokúša
obrátiť toho človeka,
presvedčiť ho,
aby bol žiakom Boha,
aby duchovne prakticoval.
Aj keď hovorí,
že vzhľad toho muža
sa zdá byť šťastný
a celkom bezstarostný,
vo vnútri je plný
problémov, nepokoja
a utrpenia.
Ako väčšina ľudí,
ktorí nemajú vo svojom
vnútri žiadnu duchovnú silu,
na ktorú by sa spoľahli.
To je to, čo myslel.
Podľa môjho názoru.
Takže teraz,
opisoval tomu mužovi
s bradou a fúzami,
že existuje také miesto,

na ktorom je iba šťastie
a žiadne rozlišovanie,
žiadne zmätené blúdenie,
žiadne neopísateľné reči.“
Rumi chce povedať niekomu,
kto je domýšľavý,
že len nosí veľkú bradu,
fúzy a všetko ostatné,
niekedy aj turban.
Vyzerá, akoby bol nábožný
ako v dávnych dobách,
keď praktikujúci
nosili tieto veci,
aby sa odlíšili,
nie kvôli tomu,
aby ich spoznali svetskí ľudia
ale aby sa odlíšili
od ostatných,
aby ich mohli spoznať
rovnako zmýšľajúci ľudia.
V dávnych dobách
nebolo ľahké byť otvorene
duchovným praktikujúcim.
Napríklad to, čo sa stalo
Ježišovi a jeho žiakom
alebo prorokovi Mohamedovi
a jeho žiakom,
Budhom, Guru Nánakovi,
všetkým guruom Sikhov
a ich žiakom,
vždy boli prenasledovaní.
Takže sa stále museli
ukrývať a praktikovať
v tajnosti.
To všetko už viete.
Takže v dávnych dobách,
možno Sikhovia
mali niečo ako päť vecí,
aby sa navzájom odlíšili.
Napríklad mali hrebeň,
náramok, turban
a tak ďalej.
A dnes máme
preukaz o zasvätení.
Takže v dávnych dobách
mali mnoho rôznych vecí,
aby sa identifikovali.
Napríklad Moslimovia
majú omotaný šál,
a koberček na modlenie

a podobne.
Myslím, že v takej suchej,
púštnej krajine
je to aj pohodlnejšie
nosiť šál omotaný
okolo hlavy,
aby vám zakryl nos,
aby sa vám do neho
nedostal piesok.
A tak isto museli byť
v dávnych dobách mlčanliví.
Takže keď išli von,
trochu si zakryli tvár,
aby ich ľudia nespoznali,
keď kráčali po ulici
alebo išli
na skupinovú meditáciu.
V dávnych dobách
to bolo horšie.
Nemali ste sa kam ukryť.
Dnes aspoň,
ak táto krajina nie je
slobodná, idete do inej.
Sú niektoré krajiny,
ktoré sú slobodnejšie ako iné.
Amerika a Američania
sú stále veľmi slobodní
do určitej miery
v porovnaní s inými
krajinami, v ktorých
dokonca nemôžete povedať
čokoľvek o svojej viere alebo
náboženskom presvedčení.
Je to skutočne strašné
v 21. storočí,
nemôžete uveriť,
že sa to stále deje.
Dvetisíc rokov
po ukrižovaní Ježiša
stále nie je
dost' náboženskej slobody
na celom svete
Amerika je stále veľmi,
veľmi slobodnou krajinou.
Musím to tak pochtivo
a plným právom povedať.
A tu máme tiež slobodu.
V Anglicku máme slobodu.
Pokiaľ nerobíme nič,
čo porušuje zákon,

môžete sa zhromažďovať,
môžete mať svoju vieru,
svoje presvedčenie,
cestu, akú chcete
a robíte veľa z vecí,
ktoré chcete,
čo je veľmi, veľmi,
veľmi dobré.
Ale znovu, myslím si,
že ste si to aj zaslúžili.
Všetko to závisí
na karme, nie? Veľmi dobre.
Dobrá karma,
dobrá karma.
Takže potiaľto, Rumi
alebo ktokoľvek
vedie túto konverzáciu
v tejto básni, sa pokúšal
povedať tomu človeku
s peknými fúzami
a dlhou bradou,
že existuje miesto,
kde sa viac nemusíme hádať,
kde nie je žiadne ďalšie
intelektuálne zápasenie.
Je to jednoducho pekné,
šťastné a jednoduché.
Je to Nebo,
Kráľovstvo Božie, o ktorom
sa mu pokúšal povedať.
Ale on nechcel zmieniť
„Kráľovstvo Božie“,
pretože niektorí ľudia
sú na to alergickí.
Mohli by povedať:
„Nie, ja nechcem Kráľovstvo
Božie! Chcem Nirvánu!
Čo je zlé na mojej Nirváne?“
Ak je to budhista,
môže to povedať.
Takže on sa tu pokúša
vyhnúť sa náboženskej
terminológii. Aj Budha
sa snažil vyhnúť sa použitiu
mena Božieho,
terminológie Boha.
A potom by ľudia povedali:
„Ach Budha neveril v Boha!“
Nezmysel,
načo praktikoval

po všetky tie roky? Áno?
Čo hľadal?
On dokonca ani nevedel
o budhovskej podstate, áno?
Takže, čo hľadal?
Vieru, že existuje
niečo väčšie ako život,
každý, kto praktikuje
duchovnú cestu, verí,
že existuje Stvoriteľ,
že niekde je veľký
Všemohúci.
Takže sa pokúšal
diskutovať s ním
básnickým spôsobom,
veľmi neformálne,
aby sa vyhol zmieňovaniu
náboženstva a Boha.
Až doteraz ten človek
pravdepodobne počúval,
aspoň kým nezmienil
náboženskú terminológiu,
potom stále počúva.
Pretože tu nevidíme,
že by mu odpovedal
alebo oponoval,
nič také.
A ďalej pokračuje:
„Bud' zostaň tu a rozprávaj
alebo choď tam a bud' ticho.“
Ísť kam a byť ticho?
K Bohu.
Áno, ísť na to miesto,
kde už nie je žiadne
intelektuálne zápasenie,
kde je všetko tiché,
žiadne blúdenie,
žiadne neopísateľné reči.
To je to miesto, kam chcel,
aby ten človek išiel.
Hovorí: „Dobre,
bud' zostaň tu
a poznaj všetku teóriu
a náuky,
a všetky opisy zážitkov
minulých Majstrov,
keď ty nemáš vôbec nič.“
Je to akoby ste hovorili
o jablku
a nikdy ho nevideli,

nikdy ho nejedli,
nikdy ho neochutnali,
nikdy ste nezistili,
aké je. Takže hovorí:
„Dobre, bud' zostaň tu,
a bla bla,
alebo choď tam a bud' ticho.“
Keď takto rozpráva,
my rozumieme,
ale ten úbohý človek
s bradou,
neviem, ako dlho
ho ešte dokáže strpieť.
Uvidíme.
Zatiaľ počúva.
Aspoň sa neháda. Takže
„Alebo rob striedavo oboje.“
Vidíme určitú toleranciu,
pružnosť?
Samozrejme, robíme oboje,
nie?
Nerozprávame vždy o teórii.
Nevysvetľujeme stále
učenie ani nerozprávame
vtipy a podobne.
Tiež meditujeme
a dostávame sa do spojenia
s Božským v nás.
Takže hovorí „Alebo rob
obojie.“ Ďakujem veľmi
pekne, môžeme?
Iste.
Rob striedavo oboje, hovorí.
Áno, niekedy hovoríme
o Biblii, Noemovi a podobne
ale nerobíme to stále, však?
A samozrejme,
ak vám poviem, aby ste tu
sedeli 24 hodín v kuse,
bez jedla, pitia,
rozprávania, počúvania
všetkého toho vysvetľovania
písma, potom by ste to
tiež nemohli zniesť, však?
Takže to robíme striedavo.
To je tiež v poriadku,
skvelé.
„S tými,
ktorí vidia dvojmo,
rozprávaj sa dvakrát tak,

rob hluk, bubnuj,
mysli v metaforách.
Iba s priateľmi
si povedz tajomstvo.
Blízko ruží spievaj.“
Myslí ľudí,
ktorí rozprávajú iba teóriu
a kážu prázdne slová,
s nimi sa teda len zasmejte,
rozprávajte sa s nimi
dvakrát tak dlho
a robte čokoľvek, čo robia.
Dobre,
bud' te voči nim priateľskí,
aby sme nemali
na svete konflikty.
Ale s priateľmi si
rozprávajte len tajomstvá.
Viete, čo to znamená.
Áno, medzi nami
niekedy hovoríme o veciach,
ktorým by ostatní ľudia
nemuseli rozumieť,
niečo, čo je len pre žiakov.
Mali by ste
sa zladit' s ľuďmi,
rozprávať ich rečou,
pracovať ich spôsobom,
ale zostať verní sebe.
A kedykoľvek ste
medzi priateľmi,
potom hovoríte inak,
hovoríte len o tajomstvách,
to znamená hovoriť len
o Bohu, o neuveriteľnej
tajomnej sile,
ktorú každý vlastní
ale oni o nej ešte nevedia.
Takže hovorí:
„Iba s priateľmi
môžeš hovoriť
o týchto veciach.“
To znamená so zasvätenými,
s rovnako zmýšľajúcimi,
s praktikujúcimi.
Ale s vonkajšími ľuďmi
robte taký hluk,
ako robia oni,
bubnujte, spievajte,
robte čokoľvek.

Hovorí:
„Blízko ruží, spievaj.“
Ruže znamenajú ženu.
Ak vidíte ženu,
vy tiež pochváľte,
ako každý iný.
Začleňte sa, aby ste mohli
ochrániť poklad,
ktorý ste našli
vo svojom vnútri.
Pretože ak konáte inak,
mohli by vám spôsobovať
problémy.
Teraz ho ďalej
učí, ako žiť
v tomto svete
ako duchovný praktikujúci,
a pritom vyzeráť
ako ktokoľvek iný.
Povedal:
„Pred klamlivými ľuďmi
ukry džbán a chráň ho.
Ale buď pokojný pri
ľuďoch v dualite.
Rozprávaj milo
a rozumne.
Trpezlivosť vyhladzuje
a očisťuje.“
Čo sa týka ľudí,
ktorí nie sú čestní,
napríklad nepraktikujúci
v tom období,
klamú,
nie sú pravdovravní,
nie sú čestní
a mohli by byť pre nich
nebezpeční.
Ako dobre viete,
v časoch
Proroka Mohameda
sa museli ukrývať,
museli utekať
a chrániť sa,
riskujúc svoj život a všetko.
Preto hovorí:
„Pred klamlivými ľuďmi
ukry džbán a chráň ho.“
Aký je to džbán, ktorý máte
ukryť a chrániť?
Vaše duchovné poznanie,

poklad vo vašom vnútri.
Neukazujte to ľuďom.
Dokonca i dnes
vám ešte hovorím,
„Nechodte von
a nechváľte sa svojimi
duchovnými víziami“, áno?
Nikdy neviete,
kto je kto.
Takže buďte potichu, áno?
Aj toto je dar z Neba.
Dar z Neba by sme mali
väčšinou chrániť a uchovať
si ho vo svojom vnútri.
Preto Ježiš hovorí:
„Modlite sa v skrytosti.“
Buďte potichu.
Všetko, čo vám bolo dané,
a čo nie je z tohto sveta,
nemôžete tu ukazovať,
iba ak človeku,
ktorý rozumie,
ktorý je pripravený
pre taký dar,
tak ako vy.
Preto povedal,
že máte zakryť džbán
a dokonca ho chrániť.
Nielen ho zakryť,
ale ukryť ho! Chrániť ho!
Je to poklad,
viac než diamanty.
Takže povedal:
„Pre ľudí, ktorí sú ešte
v dualite“, to znamená
ľudia, ktorí sú ešte
v močiari nevedomosti
a duality,
Yinu a Yangu,
sú stále v tom,
buďte pokojní,
majte s nimi trpezlivosť.
Povedal: „Trpezlivosť
vyhladzuje a očisťuje.“
Takže ak ste trpezliví
s týmito ľuďmi, ktorí sú
stále chytení v dualite
stvorenia
existencie Máje,
buďte pokojní,

majte s nimi trpezlivosť
a potom ich to nakoniec
vyhladí a očistí.
A postupne ich to
privedie tam, kde chcete,
aby boli.
Takže to je len rada
pre začiatočníka, čerstvo
zasväteného v jeho dobe.
Z tohto som si istá,
že Rumi musel mať
nejakých žiakov.
Musel byť Majstrom.
Nielen básnikom,
nielen mystickým básnikom
ale bol Majstrom.
Učil žiakov.
Pretože to je niečo,
čo by Majster povedal
žiakom.
Je to vec,
ktorú by si ľudia povedali,
ako si praktikujúci
Quan Yin Metódy
hovoria navzájom.
Starší hovoria novým,
alebo učiteľ
hovorí začiatočníkom.